

СЈЕТНЕ ОЧИ

*Драгани из Београда,
која је шоћ леђа
у Селицу код Црквене
имала сјетан шоћлед*

Већ је касна јесен и олуја бјесни,
а ја још осјећам топле срхе љетне,
чујем крик галеба, слушам шум таласа,
јер у мени пламте твоје очи сјетне.

Ево, зима стигла, мећава завија,
крчмарница млада врело вино точи.
Ја обнажен лежим на морском жалу,
док у мени пламте твоје сјетне очи.

И пролеће раскош просуло ливадом,
па у цвјетни ћилим уткало све боје.
Ја још љето памтим и плажу у Селцу,
јер у мени пламте сјетне очи твоје.

Ново љето ту је, сунце капље с неба,
жедне ми зјенице прошло љето памте,
жујно упијају запамћене слике,
док у мени твоје сјетне очи пламте.